

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Escarum qualitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Quod si queras, vtrum ex his duobus extremis sit perniciosus, & maiori studio euitandus? respondet duabus regulis, quas adserunt sancti. *Prima* est, quod sani & robusti, & qui constitutionis sunt calidioris, tutius (vt S. Bonaventura docet) possint ad extremum severitatis inclinare: subtrahendo corporalia quae necessaria, quod spiritui ipsi magis subiiciatur. Quod si prius nimium sibi indulgisset, non debet ad alterum extremum vno quasi saltu transire; sed paulatim; sicut fecit S. Dorotheus cum discipulo suo Dositheo, cui assuetum comedere quotidie sex libras panis, subtrahebat interdum vnā vnciam; & hac ratione eo deuenit, vt vel octo vncijs in die esset contentus. *Altera* Regula est: quod qui debilis sunt complexionis, ac laboribus debilitati, studiorum praecipue & meditationum, debeant magis recedere (vt ait Gerson) ab extremo subtrahendi sibi necessaria: eo quod hoc illis esset perniciosius, ac detrimentum minus reparabile. Quamobrem dixit Abbas Moyses: (vt refert Cassianus) perniciosius continentiam immoderatam, quam laxitatem remissam supplantare: excessus enim in vna sumptione cibi admittitur, statim reparari potest, si in proxima sumptione aliquid de necessarijs subtrahatur; nimia autem continentia, ac debilitas difficile reparatur; nisi cum detrimento spiritus, & scandalo, & contra proximi aedificationem, habeant laxentur; & redeatur ad saturitatem & illecebras antiquas, quas semel reiecerat. c. *Sic igitur*, vt ait Apostolus *corporum nostrorum hostia & obsequium rationabile*: hoc est cum ea moderatione, quam ratio dicitur; vt castitas conseruetur, & reliquae virtutes non fraudentur auxilio, quo ad suas actiones opus habent; & coniungatur (vt dixit S. Petrus) *virtus cum scientia & abstinentia*, quae se tanquam piae sorores inuicem iuuent.

§. I.

Escarum qualitas.

Secundo loco moderatur Abstinentia qualitate ciborum, coercens inordinatam preciosorum, ac delicatorum ciborum, & exquisitam preparatorum desiderium: quos alias gula appetit, ob delectationem, qua eos sumendo afficitur: cum in modum, quo Israelitae in deserto appetuerunt carnes, aliosque cibos palato suo magis gratos, nausea quadam affecti, a quod nihil aliud respicerent nisi *Manna*, cibum alioquin ex se valde iucundum: nam gula eum solum existimat meliorem, qui palato & appetitui magis placet. Sed neque de hac qualitate certa aliqua regula pro omnibus constitui potest. diuitibus enim ac potentibus delicatoribus escis uti licet, quam pauperibus & plebeis; & secularibus, quam religiosis; valetudinarijs, quam sanis: ac commodanda enim est ciborum qualitas necessitati & complexionis; celsitati, & vilitati status.

Duae regulae quibus cognoscitur extremum perniciosius.

I.

De Inform. Nouicio pp. 1. c. 9.

In eius vita

2.

3 p. Tract. de Myst.

Theol. pract. confid. 10.

Col. 2. c. 17.

S. Bonau.

supra

S. Bern. ad

Fratr. de

Monte Dei.

c. Ro. 12. 1.

Abstinentia valde moderanda.

d. 2. Petri. 1.

5.

Qualitate ciborum abstinentia moderatur

a Nu 15. 5.

Diuitibus uti licet escis delicatoribus quam plebeis.

Triplex in
cibus ex-
cessus vi-
tandus.

Lib. 1. c. 23.

Religiosi
cibo com-
muni ad
parandum
facili vtan-
tur.

Ad Frat. de

Monte Dei

Sermo 30.

In Cantica.

Processu 6°

cap. 33.

Tom. 1.

Tract. 5.

Cap. 5.

In reg. c. 17.

2.

Ad Frat. de

Monte Dei.

In cibus

condimenta

quaerenda

non sunt.

Collat. 5.

c. 11.

Sancti pani

admiscue-

runt ciner-

es.

b Exod. 12. 8.

c Mar. 27.

34.

d Mar. 15. 23.

Lib. de ve-

ra Virgini-

tate.

TRIPLEX autem excessus vitandus est saecularibus in hac materia. Primum est Prodigalitate; ne in huiusmodi delictis multum expendant; Secundus Inhibitionis & Incontinentiae: ne eis vtantur ob mundanam vanitatem. Tertius In sensualitatis: ne eis tanquam gula irritamento vtantur. At Religiosi, & maiorem perfectionem sectantur, Cassiani regulam merito seruare debent, vt cibus sit ad parandum facilis; & quem ad comedendum opportunioris precij compendium praestet; quiq; sit conuersationi fratrum vltimae communis. Idem confirmat S. Bernardus dicens: omnes Religiosos merito vti debere cibus totius Communitatis; nisi manifesta ad sit necessitas. Attendendum vero esse, ne ficta sit necessitas, aut a palati appetitu excogitata. Nihil nimium volunt Galeni esse discipuli, qui potius Christi esse debere vtantur; & Notam singularitatis Communitatem ipsam scandalizant. Quibus aegroti (vt ait S. Bonaventura) non astringuntur hac regula: nam contra vera & nota necessitas exigit potius, vt eis cum charitate indulgeatur. Quae autem, quod in se est, documenta illa sequi debent, quae proponimus, ad de morbis ageremus: stuuentes horrere, & euitare quamcunq; nimietatem. ferre vero patienter, cum deerunt deliciae, aut cibus apponitur in superfluum. memores omnes eius, quod ait S. Augustinus in sua Regula: illos scilicet liciores esse, qui paucioribus possunt transigere vitam.

Ad hunc Abstinentiae gradum spectat, a condimentis abstinere, quae aliud praestant, quam gulam irritare, & voluptatem percipere. Sufficit (ait S. Bernardus), vt cibi sint comestibiles, non quae suis condimentis, vt sunt magis concupiscibiles, vel delectabiles. Sufficit enim concupiscentiae malitia sua: si enim voluptati, quam illa in cibo sumendo percipit, addantur irritamenta ex ipsis cibus: fient duo contra vnum. & sic si iritus succumbet. Etenim bene Cassianus ad hoc propositum perpendit: quisquis degustatione immunditiae suauitatis offensus, ne ad momentum quidem delicias gutturis suauitatis inuenit castigare: is nullatenus poterit vel occulta vel maiora corporis delicia refragare. Multi Sancti pani admiscuerunt cineres, & cibo rem aliquam amarum: vt hac ratione gulam mortificarent; & b agnus Paschalis edebatur a laetibus aggressibus; ne in cibo illo sacro locus daretur sensualitati. Et si in mor fueris c fellis, d viniq; myrrhati, quod obtulerunt Christo Domino in cruce pendenti: erubescas, si condimenta quae ras, quae delectent, tuas quae irritent voluptates. Sed accuratius adhuc (ait S. Basilus) reiicienda esse illa condimenta, quae Luxuria motus excitant, quale ait esse, nimium sale, ob rationes paulo inferius adferendas.